

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/54263/2024/ODSH-SD/9011

Olomouc 25.09.2024

Č. j.: KUOK 109487/2024

Vyřizuje: Ing. Petr Netušil

Počet listů: 6

Telefon: 585 508 481

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu včas podané odvolání obviněné spol. **Avantro s.r.o.**, IČ: 04997476, se sídlem Thámová 137/16, 186 00 Praha - Karlín, (dále jen „obviněná“), proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, ze dne 11.03.2024, vedenému pod č. j. OVV/40783/23-33 ZAG, kterým byla uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2023, jehož se dopustila tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky ■■■■■ v rozporu s § 10 odst. 3 tohoto zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 08.04.2023 v 15:00 hod. v obci Hranice VII – Slavíč na silnici č. I/47 v úseku začínajícím poblíž domu č. 1 a končícím poblíž domu č. 65 ve směru jízdy na obec Lipník nad Bečvou, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem UnicamSPEED-R výrobní číslo UNICAM/CAM220008981, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 70 km/h, přičemž ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče ve výši 3 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 67 km/h, čímž řidič vozidla registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h, nejméně o 17 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Obviněná byla za toto jednání uložena podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu s odkazem na § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 2.000 Kč. Dále jí byla podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.,

o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30.06.2024, uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí a přešetření přestupkového spisu rozhodl **t a k t o** :

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, ze dne 11.03.2024, vedené pod č. j. OVV/40783/23-33 ZAG, **m ě n í** tak, že:

se text

„... Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 67 km/h, čímž řidič vozidla registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h o nejméně 17 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.“

nahrazuje textem:

„Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 67 km/h, což je o 17 km/h více, než rychlost v daném místě dovolená. Jednáním neznámého řidiče došlo k porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, přičemž toto jednání vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.“

Ve zbytku se rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněné proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 11.03.2024, vedenému pod č. j. OVV/40783/23-33 ZAG, kterým byla uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč, a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Obviněná se dopustila projednávaného přestupku tím, že jako provozovatel motorového vozidla, registrační značky ■■■■■ nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 08.04.2023 ve 15:00 hod. v obci Hranice VII – Slavič na silnici č. I/47 v úseku začínajícím poblíž domu č. 1 a končícím poblíž domu č. 65 ve směru jízdy na obec Lipník nad Bečvou, byla nezjištěnému řidiči uvedeného vozidla automatizovaným

Projednávané protiprávní jednání bylo správnímu orgánu prvního stupně oznámeno Městskou policií Hranice dne 13.04.2023. Vzhledem k tomu, že byly splněny zákonné podmínky k postupu podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, vyzval správní orgán prvního stupně obviněnou, jakožto provozovatele vozidla k uhrazení určené částky stanovené na 800 Kč, zároveň ji poučil o možnosti sdělení totožnosti řidiče, jenž se měl protiprávního jednání dopustit. Uvedená výzva byla obviněné doručena dne 02.05.2023 prostřednictvím datové schránky. Obviněná na doručenou výzvu reagovala nejprve e-mailem k emailové adrese [redacted] bez uznávaného elektronického podpisu, kdy ve svém podání žádného řidiče neuvedla. Dne 12.06.2023 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno prostřednictvím datové schránky obviněné její vyjádření, ve kterém je uvedeno, že v době spáchaného přestupku měl vozidlo svěřené pan [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] V [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] (dále jen „sdělený řidič“). Na základě zjištěných skutečností vyhotovil správní orgán prvního stupně oznámení o zahájení řízení, které dne 27.06.2023 doručil sdělenému řidiči prostřednictvím datové schránky. Zároveň jej předvolal k ústnímu jednání, jehož termín stanovil na den 17.07.2023. Dne 14.07.2023 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena prostřednictvím datové schránky sděleného řidiče omluva z ústního jednání z důvodu účasti na pohřbu, jejíž součástí bylo smuteční oznámení. Správní orgán prvního stupně omluvu sděleného řidiče akceptoval, aniž by ji jakkoliv ověřil, přičemž jako náhradní termín předvolání zvolil datum navržený samotným sděleným řidičem, a to dne 31.07.2023. Předvolání bylo sdělenému řidiči doručeno prostřednictvím datové schránky dne 16.07.2023. Dne 20.07.2023 se ke správnímu orgánu prvního stupně dostavil sdělený řidič osobně a požádal ve smyslu § 38 správního řádu o nahlédnutí do spisu. Zároveň si na svůj mobilní telefon pořídil kompletní kopii spisu. Dne 27.07.2023 založil správní orgán prvního stupně úřední záznam související s ověřením omluvy sděleného řidiče z ústního jednání, nařízeného na den 17.07.2023. Dne 31.07.2023 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno prostřednictvím datové schránky sděleného řidiče podání, ve kterém uvedl, že se nemůže k nařízenému ústnímu jednání dostavit a jako řidiče, který se měl projednávaného přestupku dopustit, označil osobu [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] 00 [redacted] (adresa trvalého bydliště [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] – [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]). Zároveň navrhl výslech této osoby. Správní orgán prvního stupně provedl dne 31.07.2023 ústní jednání v nepřítomnosti sděleného řidiče, jehož průběh zaznamenal do protokolu. Dále bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno téhož dne písemné vyjádření osoby, vystupující pod jménem [redacted] [redacted] ve kterém se tato osoba označila jako řidič vozidla, jenž se měl projednávaného přestupku dopustit. Následně správní orgán prvního stupně vydal usnesení ze dne 08.08.2023, vedené pod č. j. OVV/40783/23-13 ZAG, jímž řízení vedené proti sdělenému řidiči zastavil ve smyslu § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Toto

usnesení bylo sdělenému řidiči doručeno dne 09.08.2023 prostřednictvím datové schránky. Sdělený řidič proti tomuto usnesení podal dne 24.08.2023 prostřednictvím datové schránky blanketní odvolání. Vzhledem k tomu, že podané odvolání neobsahovalo náležitosti ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu, vyzval správní orgán prvního stupně sděleného řidiče k odstranění vady podání, a to do 5 dnů ode dne doručení předmětné výzvy. Dne 05.09.2023 byla správnímu orgánu prvního stupně dále doručena žádost provozovatele vozidla o poskytnutí informace podle § 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a dne 06.09.2023 plná moc vystavená sděleným řidičem osobě [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] k nahlédnutí do spisu. Dne 07.09.2023 se ke správnímu orgánu prvního stupně dostavil [REDAKCE] [REDAKCE] který požádal o nahlédnutí do spisu a pořízení jeho kompletní kopie. Tato mu byla předána téhož dne. Dne 12.09.2023 doručil správní orgán prvního stupně prostřednictvím datové schránky provozovateli vozidla sdělení, ve kterém jej vyrozuměl o tom, že jeho žádosti o poskytnutí informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím nevyhověl, neboť ji vyhodnotil jako žádost o nahlédnutí do spisu ve smyslu § 38 správního řádu. Dne 14.09.2023 sdělený řidič doplnil odvolání o odvolací důvody.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody k postupu podle § 87 správního řádu, proto předal odvolání proti předmětnému usnesení společně se spisem a svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, s právními předpisy. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, proto rozhodnutím ze dne 04.01.2024, vedeným pod č. j. KUOK 137167/2023 bylo odvolání proti usnesení zamítnuto a předmětné usnesení potvrzeno.

Následně správní orgán prvního stupně vydal příkaz, ze dne 23.01.2024, vedený pod č. j. OVV/40783/23-14 ZAG, který doručil obviněné prostřednictvím datové schránky dne 25.01.2024. Dne 02.02.2024 podala obviněná odpor proti příkazu prostřednictvím datové schránky, na základě kterého byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení přičemž vyrozuměl obviněnou o provádění důkazů mimo ústní jednání, jehož termín stanovil na datum 04.03.2024. Dále správní orgán prvního stupně doplnil spis o listiny, které byly získány na internetových stránkách www.30kmh.cz, ze kterých je patrná komunikace obstrukčního charakteru osoby vystupující ve věci projednávaného přestupku s dalšími osobami, vedená snahou vyhnout se postihu za toto jednání. Dne 04.03.2024 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vyjádření obviněné, ve kterém namítla, že porušení pravidel mělo za následek dopravní nehodu, proto za něho nemá být odpovědná. Ke své výpovědi doložila „Záznam o dopravní nehodě“ ze dne 08.04.2023 a fotografie jež mají prokazovat poškození vozidla. Obviněná navrhla provedení důkazu výsledkem účastníků dopravní nehody a svědků, jakož i výslech nového provozovatele vozidla. Obviněná dále namítla, že správní orgán neměl učinit nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a neměl dostatečně prokázat, jakým způsobem bylo prováděno měření rychlosti a jak je definován měřený úsek. Správní orgán prvního stupně doložil do spisu leták spol. Cemea a certifikát o schválení typu měřidla. Dne 04.03.2024 provedl správní orgán prvního stupně dokazování mimo ústní jednání v nepřítomnosti obviněné, neboť tato se nedostavila, ani se neomluvila. Průběh dokazování mimo ústní jednání byl zaznamenán do protokolu.

Vzhledem k tomu, že správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že v projednávané věci byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vydal rozhodnutí, ze dne 11.03.2024, vedené pod č. j. OVV/40783/23-33 ZAG, které bylo obviněné doručeno prostřednictvím datové schránky dne 18.03.2024. Dne 02.04.2024 podala obviněná e-mailem z emailové adresy [REDAKCE] bez uznávaného elektronického podpisu blanketní odvolání. Podané odvolání bylo ze strany obviněné potvrzeno podáním, předaným k poštovní přepravě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 08.04.2024. Vzhledem k tomu, že podané odvolání neobsahovalo náležitosti ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu, byla obviněná prostřednictvím datové schránky vyzvána k jeho doplnění, k čemuž jí byla stanovena lhůta 5 dnů ode dne doručení příslušné výzvy.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody k postupu podle § 87 správního řádu, proto předal odvolání společně se spisem a svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu.

Obviněná blanketní odvolání doplnila podáním, které bylo odvolacímu správnímu orgánu doručeno prostřednictvím datové schránky dne 02.05.2024. Obviněná v doplněném odvolání namítla, že správní orgán neměl dostatečně prokázat schválení místa měření ze strany Policie ČR, tedy povinnost vyplývající z § 79a zákona o silničním provozu. Obviněná jako přílohu odvolání připojila dokument vydaný Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, určující místa měření Městské policii Židlochovice. Podle obviněné nemá být dostatečně prokázán způsob měření, přičemž z důvodu neexistence čar na vozovce není možné zjistit, že se již vozidlo nachází v měřeném úseku, měření probíhalo správně a správní orgán prvního stupně činil tak, jak tvrdil. Obviněná namítla, že v průběhu řízení požadovala doložení projektové dokumentace a výpis podmínek stanovených Policií ČR, přičemž správní orgán prvního stupně se neměl s jejími návrhy dostatečně vypořádat, a tím měla být krácena na právech. Správní orgán prvního stupně neměl podle názoru obviněné postupovat v souladu s § 3 správního řádu, neboť měl účelově odmítnout přijmout jí dodané podklady, a ani se v případě dle vyjádření obviněné smyšlených nesrovnalostí neměl pokusit tyto odstranit. Navrhování důkazů je však podle názoru obviněné základním právem každého účastníka řízení. Správní orgán prvního stupně měl zcela ignorovat vyjádření obviněné v souvislosti s dopravní nehodou, jejíž záznam byl doložen s tím, že ze strany obviněné nebylo doloženo nahlášení dopravní nehody Policii ČR a pojišťovně, přičemž důkazní břemeno má být na ní. Tento názor správního orgánu prvního stupně má být zcela v rozporu se zásadou „in dubio pro reo“. Ve vztahu k namítané dopravní nehodě nemělo být povinností jejich účastníků hlásit nehodu Policii ČR, ve vztahu k hlášení dopravní nehody pojišťovně má být tato povinnost do tří let a tvrzení správního orgánu prvního stupně, že tak má být činěno neprodleně, má být nesprávné. Obviněná měla uplatnit jeden z liberačních důvodů vyplývajících z § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, což mělo mít za následek zastavení řízení v projednávané věci. Navrhovaný důkaz svědeckou výpovědí vyplývá z § 55 správního řádu a tvrzení, že navržení svědci mají být „zainteresovanými subjekty“, má být účelové. Obviněná navrhla jako důkaz provedení znaleckého posudku za účelem prokázání, že snímky z měřiče rychlosti zachycují prostor až k domu č. 105. Jako nesprávný obviněná označila postup správního orgánu prvního stupně, který do spisu založil komunikaci z diskuzního fóra www.30kmh.cz. Tato skutečnost má být v rozporu s § 53 správního řádu a nemá to být věc vypovídající v projednávané věci, přičemž správní orgány mají jednat

objektivně a řídit se platnými zákony, namísto osobního názoru konkrétních úředníků. Správní orgán prvního stupně neměl podle názoru obviněné dostatečně odůvodnit výši pokuty, což má být v rozporu se zákonem (v odůvodnění odvolání obviněnou uveden § 12 odst. 1 zákona o správním řízení). Podle názoru obviněné má být mírné překročení rychlosti v obci jedním z nejméně závažných přestupků, ač má být cíleně sledováno a trestáno jak Policií ČR a místními úřady. Měření rychlosti na rovném a přehledném úseku nemá podle názoru obviněné směřovat k zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, nýbrž k vybírání pokut. Správním orgánem prvního stupně uvedená blízkost zastávky autobusu, přechodu pro chodce a odbočovacího pruhu do spol. Presbeton má být pouze jeho účelové tvrzení, neboť všechna tato místa se mají nacházet před měřeným úsekem. Fotodokumentace má prokazovat, že byl v inkriminované domě minimální provoz. Správní orgán prvního stupně měl podle názoru obviněné nesprávně argumentovat nebezpečím vzniku dopravní nehody a na druhou stranu neuznat vznik nehody dopravní nehody doložené obviněnou v rámci řízení o přestupku. Podle názoru obviněné měl být ze strany správního orgánu prvního stupně nesprávně posouzen i materiální znak přestupku. Obviněná na základě uvedených námitek navrhla zastavit řízení v projednávané věci.

Odvolací správní orgán po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, přičemž zjištěné vady nebyly shledány natolik závažnými, aby způsobovaly jeho nezákonnost.

Jako nedůvodná byla odvolacím správním orgánem vyhodnocena námitka obviněné, že správní orgán prvního stupně neměl dostatečně prokázat určení místa měření ze strany Policie ČR ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu. Odvolací správní orgán v souvislosti s tímto hodnocením uvádí, že spis týkající se projednávaného protiprávního jednání obsahuje podklad, nacházející se na listu č. 5, nadepsaný jako „*Seznam míst určených Policií České republiky ...*“, ze kterého vyplývá, že od 01.01.2023 je prováděno měření rychlosti na silnici č. I/47 v obci Hranice, místní část Slavíč v úseku od domu čp. 65 po dům čp. 58 v délce 220 m, kde je měření rychlosti prováděno kalibrovaným silničním rychloměrem UnicamSPEED-R, výrobní č. CAM22008981. Uvedený podklad za Policii ČR schválil a digitálně podepsal Ing. Petr Šenk. I když předmětný seznam určených míst není vyhotoven na dokumentu Policie ČR, s uvedeným číslem jednacím, tedy neodpovídá obviněnou předloženým dokumentem vydaným Odborem služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, nepovažuje odvolací správní orgán tuto skutečnost za vadu, která by způsobovala nezákonnost prováděného měření, protože žádný právní předpis neupravuje formu, jak má být schválení určených míst ze strany Policie ČR provedeno. Odvolacímu správnímu orgánu je mu z úřední činnosti známo, že v době podpisu předmětného dokumentu byl Ing. Petr Šenk příslušníkem Policie ČR, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Přerov, dopravní inspektorát Přerov, tedy byl oprávněn uvedený dokument svým podpisem opatřit.

K námitce obviněné, že neměl být dostatečně prokázán způsob měření, kdy z důvodu neexistujících čar na vozovce není možné zjistit, že se již vozidlo nachází v měřeném úseku, zda měření probíhalo správně a správní orgán činil tak, jak tvrdil, odvolací správní orgán uvádí, že tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou. Za účelem

kvalifikovaného posouzení uvedené námitky požádal odvolací správní orgán spol. CAMEA, spol. s r.o., IČ: 60746220, se sídlem Karásek 2290/1m, 621 00 Brno, jenž je dodavatelem měřicího zařízení o posouzení správnosti provedeného měření. Obviněná byla vyrozuměna o tom, že byl spis doplněn o podklad související s hodnocením výsledku měření a byla ji poskytnuta lhůta 5 pracovních dnů za účelem seznámení se s tímto podkladem a vyjádření se k němu ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Obviněná této své možnosti, jenž považoval odvolací správní orgán za přiměřenou, nevyužila. Z vyjádření spol. CAMEA, spol. s r. o. vyplývá, že v pořadí první snímek má být snímkem hlavním, na němž jsou zaznamenány všechny rozhodné skutečnosti, a to naměřená rychlost, rychlostní limit (nejvyšší dovolená rychlost) v místě měření, úsek, na němž bylo měření prováděno, časový interval měření a směr jízdy měřeného vozidla. Na tomto snímku je rovněž viditelným způsobem zadokumentována registrační značka měřeného vozidla, GPS souřadnice a místo měření. Snímky v pořadí třetí až pátý, zachycující vozidlo zepředu, jedná se o snímky pomocné, které při dokumentování protiprávního jednání v noci slouží, díky focení s bleskem, k viditelnému zaznamenání řidiče. Závěrečná čtveřice snímků zaznamenává měřený prostor z přehledové kamery, ve směru jízdy měřeného vozidla, tedy měřený úsek. Uvedené měřicí zařízení bylo dle sdělení spol. CAMEA, spol. s r.o. certifikováno pro měření jak okamžité rychlosti, tak rychlosti průměrné, v úseku od 15 do 100 m, přičemž certifikát předmětného rychloměru nemá obsahovat jakékoliv požadavky na čáry na vozovce. V projednávané věci byl měřený úsek přesně definován správním orgánem prvního stupně tak, že jeho začátek byl v blízkosti domu č. 1 a konec poblíž domu č. 65. Na toto hodnocení odvolacího správního orgánu nemá vliv skutečnost, že dle schválení od Policie ČR je délka úseku od domu čp. 65 po dům čp. 58, protože jak je patrné z mapového podkladu předloženého samotnou obviněnou v rámci doplněného odvolání, dům čp. 1 se nachází přibližně uprostřed a záleží na tom, jestli je dokumentováno protiprávní jednání ve směru jízdy před domem čp. 1 nebo až za ním, což platí v obou směrech jízdy. Pokud se týká námitky obviněné, že „*na průměrnou rychlost může délka úseku hrát velkou roli*“ odvolací správní orgán uvádí, že tuto námitku hodnotí jako lichou, protože jak vyplývá ze zákona o silničním provozu, rychlost jízdy v obci, tedy v úseku platnosti dopravních značek IZ 4a „Obec“ a IZ 4b „Konec obce“, pokud není dopravní značkou stanoveno jinak, nesmí překročit rychlost 50 km/h, přičemž není podstatné, zda se jedná o rychlost jízdy okamžitou či průměrnou.

Pokud se týká námitky obviněné, že měla být krácena na právech tím, že správní orgán prvního stupně neměl do spisu doložit projektovou dokumentaci výstavby zařízení na obecním pozemku a výpis podmínek stanovených Policií ČR ohledně měřeného úseku, odvolací správní orgán uvádí, že tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou. K tomuto hodnocení odvolací správní orgán uvádí, že z ustanovení § 79a zákona o silničním provozu nevyplývá, že by Policie ČR při určování míst měření měla či mohla stanovovat jakékoliv podmínky, Policie ČR pouze posuzuje oprávněnost návrhu pro měření rychlosti, přičemž tato má primárně soužití k zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Pokud se týká návrhu obviněné na doplnění spisu o projektovou dokumentaci výstavby zařízení na obecním pozemku, tento návrh nebyl odvolacím správním orgánem shledán důvodným, neboť není způsobilý vyvrátit tvrzenou skutečnost, tedy že obviněná, jakožto provozovatel vozidla nezajistila, aby ze strany neznámého řidiče byly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. K otázce neprovedení

navržených důkazů se odvolací správní orgán odkazuje např. na rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 10 A 132/2018, ze dne 05.12.2019 (www.nssoud.cz), ze kterého vyplývá, že „Z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu v tomto směru jednoznačně plyne, že návrh na provedení důkazu je možné neakceptovat výhradně v případech, kdy tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, dále tehdy, pokud důkaz není způsobilý vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost, tzn. nedisponuje vypovídací potenci, či pro jeho nadbytečnost, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, v dosavadním řízení bez důvodných pochybností postavena najisto (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I. ÚS 118/09, N 254/55 SbNU 455, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004 - 89, č. 618/2005 Sb. NSS)“. Odvolací správní orgán dále uvádí, že nesouhlasí s názorem obviněné, týkající se střetu zájmů správního orgánu prvního stupně v souvislosti s projednávaným protiprávním jednáním, jenž má být příjemcem pokut, kterou sama stanovila, a to z toho důvodu, že uvedená pravomoc byla správnímu orgánu prvního stupně vymezena zákonem, nejedná se tedy o libovůli správního orgánu, kterou by si přisvojil on sám.

Pokud se týká námítky obviněné, že správní orgán prvního stupně měl odmítnout všechny jí podané podklady, ani se v případě smyšlených formálních nesrovnalostí neměl pokusit tyto odstranit, odvolací správní orgán uvádí, že tuto námítku rovněž hodnotí jako nedůvodnou, a to i přesto, že souhlasí s tvrzením obviněné, vyplývajícím ze správního řádu, že je povinností správního orgánu zjistit všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněné, jako i provést důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Odvolací správní orgán v souvislosti s tímto hodnocením uvádí, že pokud se týká navrhovaných svědeckých výpovědí, odvolací správní orgán souhlasí s hodnocením správního orgánu prvního stupně uvedeným na straně 4 odůvodnění rozhodnutí, neboť komunikace osoby vystupující na diskusním portálu www.30kmh.cz pod jménem příspěvatele Paulie455, zcela prokazatelně koresponduje s projednávaným protiprávním jednáním, byť s tímto obviněná nesouhlasí. Příspěvatel Paulie455 v rámci této komunikace řeší změnu provozovatele vozidla v rámci řízení o objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, řetězení označeného řidiče „nahlášení Helmuta“, omluvu z ústního jednání se sděleným řidičem, žádost o kopii spisu ve smyslu informačního zákona, předložení záznamu o nehodě, apod. Tato komunikace nese znaky obstrukčního jednání, jež má mít za následek promlčení protiprávního jednání. V předmětné komunikaci odpovídá s projednávaným protiprávním jednáním datum spáchání přestupku, výše překročení nejvyšší dovolené rychlosti (po odečtení tolerance měřicího zařízení ve výši 3 km/h), označení řidiče, datum zahájení řízení s osobou řidiče, způsob komunikace nahlášeného řidiče, použité měřicí zařízení, ale též správní orgán prvního stupně, který má protiprávní jednání projednávat. Pokud by k dopravní nehodě, tak jak obviněná namítla v průběhu řízení, došlo, musela by tato být zaznamenána na snímcích dokumentujících projednávané protiprávní jednání, protože jak uvedl správní orgán prvního stupně, tyto snímky zachycují nejen prostor před domem čp. 37, za nímž mělo k nehodě dojít, ale zasahují až po dům č. 105. Za účelem hodnocení uvedené skutečnosti není nezbytné přibírat znalce, který by posoudil viditelnost na fotografiích z rychloměru, jak obviněná v doplněném odvolání navrhuje, neboť skutečnost lze posoudit pouhým okem, při porovnání fotografií dokumentujících projednávané protiprávní jednání s náhledem do Google Street View, o němž sama obviněná v doplněném odvolání hovoří. Odvolací správní orgán

rovněž nesouhlasí s názorem obviněné, že má povinnost hlásit dopravní nehodu pojišťovně do 3 let, jenž má být promlčecí dobou, a to z toho důvodu, že podle § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu, je povinností účastníka dopravní nehody, v případech, kdy nevznikne povinnost oznámit nehodu policii, sepsat společný záznam o dopravní nehodě, a tento podepsaný **neprodleně** předat pojistiteli (zvýraznění doplnil odvolací správní orgán). V případě neprodleného předání společného záznamu o dopravní nehodě pojistiteli nelze v žádném případě hovořit o lhůtě 3 let, jak obviněná namítá. Obviněnou předložené dokumenty, jenž mají prokazovat vznik dopravní nehody v době spáchání projednávaného protiprávního jednání rovněž neodpovídají situaci popsané v doplněném odvolání, a to z toho důvodu, že na nákresu v záznamu o dopravní nehodě není zachycen žádný vjezd, odkud mělo vozidlo, se kterým mělo mít vozidlo řízené uvedeným řidičem [REDAKCE] [REDAKCE] dopravní nehodu, vyjet. Označením řidiče [REDAKCE] ze strany sděleného řidiče došlo v projednávané věci k řetězení sdělených osob, jenž měly být pachatelem oznámeného protiprávního jednání. Rovněž je zcela nelogické, že by řidič jedoucí po pozemní komunikaci zavinil dopravní nehodu tím, že by narazil do vozidla, které vjelo na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci, a to z toho důvodu, že podle § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu je povinností řidiče při výjezdu z místa ležícího mimo pozemní komunikaci na pozemní komunikaci dát řidič přednost v jízdě vozidlům jedoucím po pozemní komunikaci. Na fotografiích předložených obviněnou, jenž mají prokazovat poškození vozidla, jehož byla v době projednávaného přestupku provozovatele, není patrný žádný identifikační znak vozidla, ze kterého by bylo možné jednoznačně dovodit, že se jedná o vozidlo obviněné. Jak je uvedeno výše, ani v případě navrhovaného výsledku svědků, nejsou svědecké výpovědi způsobilé vyvrátit tvrzenou skutečnost týkající se protiprávního jednání obviněné.

K námitce obviněné, že uplatnila jeden z liberačních důvodů, vyplývajících z § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, odvolací správní orgán uvádí, že tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou, neboť obviněnou žádný liberační důvod v projednávané věci uplatněn nebyl. Odvolací správní orgán v souvislosti s tímto hodnocením uvádí, že podle citovaného ustanovení je liberačním důvodem odcizení vozidla nebo jeho tabulky s přidělenou registrační značkou, popř. podání žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. V případě obou liberačních důvodů by ale uvedená situace musela nastat před spácháním projednávaného přestupku, ne až po něm. Z logiky věci vyplývá, že nemůže být liberačním důvodem následný prodej vozidla a s ním související podání žádosti o zápis změny v registru silničních vozidel. Obviněná neoznačila správnímu orgánu prvního stupně ve smyslu § 52 správního řádu žádný důkaz, že by před datem spáchání projednávaného protiprávního jednání oznámila Policii ČR odcizení vozidla či jeho tabulky s přidělenou registrační značkou, anebo podala žádost o zápis změny v registru silničních vozidel.

Odvolací správní orgán se dále zabýval namítanou výší pokuty, přičemž uvedenou námitku vyhodnotil jako nedůvodnou. Odvolací správní orgán k tomuto hodnocení na úvod uvádí, že nelze souhlasit s názorem obviněné, že by mírné překročení rychlosti, mělo být jedním z nejméně závažných přestupků. Odvolací správní orgán v souvislosti s tímto hodnocením odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.08.2019, vedený pod č. j. 10 As 36/2019 – 33 (www.nssoud.cz), v jehož odůvodnění je uvedeno „...ani nízké překročení rychlosti (o 6 km/h) a večerní hodiny

s nízkým provozem nejsou natolik mizivé, aby bylo možno prohlásit nenaplnění materiální stránky přestupku.“ V případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 17 km/h (po odečtení povolené odchylky měřicího zařízení, jak je uvedeno výše), nelze hovořit o mírném překročení rychlosti, jak obviněná namítá. I z tohoto důvodu zákonodárce v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti uzákonil více skutkových podstat přestupku, a k tomu zohlednil i správní tresty v podobě rozpětí ukládaných pokut. Ačkoliv obviněná, jakožto provozovatel vozidla, mohla chování nezjištěného řidiče v době spáchání přestupku ovlivnit pouze obtížně, měla jej instruovat, aby se protiprávnímu jednání vyvaroval. Míru překročení rychlosti lze považovat za natolik závažnou, že byla pokuta uložena v samém středu zákonem stanoveného rozpětí. Odvolací správní orgán souhlasí s hodnocením uložené pokuty, jak v odůvodnění rozhodnutí uvedl správní orgán prvního stupně na str. 8 - 9, byť lze souhlasit s námitkou obviněné, že správním orgánem prvního stupně uvedená místa (autobusová zastávka, přechod pro chodce a odbočovací jízdní pruh) se nacházejí před místem měření. Odvolací správní orgán uvádí, že se v úseku, kde došlo k projednávanému protiprávnímu jednání, nachází nepřehledná místa v podobě výjezdů z míst ležících mimo pozemní komunikaci. V daném případě nepovažuje odvolací správní orgán argumentaci správního orgánu prvního stupně za lichou, jak obviněná namítá. Pokud se týká výčtu podmínek, které měly být správním orgánem při stanovení správního trestu hodnoceny, odvolací správní orgán uvádí, že ve prospěch obviněné, bylo hodnoceno, že její jednání bylo posouzeno jako ohrožující, nikoliv poruchové, neboť nedošlo k následku, a dále, že ke dni spáchání přestupku nebyla za obdobný skutek tímto správním orgánem projednávána. Forma zavinění není u tohoto typu přestupku vyžadována, a to v případě právnické ani fyzické osoby. Pohnutka, pro kterou byl přestupek spáchán, nebyla obviněnou správnímu orgánu prvního stupně sdělena, proto se jí tento nemohl zabývat.

Pokud se týká obviněnou namítaného nesprávného hodnocení materiálního znaku přestupku, odvolací správní orgán uvádí, že i tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou, protože se k naplnění materiálního znaku přestupku nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně někdo omezen, nebo aby byl ohrožen něčí život, zdraví nebo majetek, postačuje, že tímto jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv k omezení či ohrožení konkrétních osob. Odvolací správní orgán uvádí, že ani z rozsudku Nejvyššího správního soudu, ze dne 14.12.2009, vedeného pod č. j. 5 As 104/2008-45, (www.nssoud.cz), citované obviněnou v doplněném odvolání, nevyplývá, že by naplněním formálních znaků přestupku k naplnění znaku materiálního nedošlo. Uvedený rozsudek odkazuje na (zvláštní, popř. významné okolnosti), které by vylučovaly, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, čímž by k naplnění materiálního znaku přestupku nedošlo. Je však na obviněné, aby takové zvláštní či významné okolnosti vylučující nenaplnění materiálního znaku přestupku uvedla, což neučinila. V případě citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, ze dne 17.02.2005 vedeného pod č. j. 7 As 18/2004 – 48, (www.nssoud.cz), se správní orgán neměl naplněním materiálního znaku vůbec zabývat. Odvolací správní orgán uvádí, že obviněná v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neoznačila ve smyslu § 52 správního řádu žádný důkaz, pro který by bylo možné posoudit, že k naplnění materiálního znaku přestupku nedošlo. Odvolací správní orgán se v souvislosti s tímto hodnocením odkazuje např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 02.05.2013, vedený pod č. j. 3 As 9/2013-35 (www.nssoud.cz), v jehož odůvodnění je uvedeno: „*Primárně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupcích*

vychází ze zásady oficiality), pokud je však tvrzení obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Názor stěžovatele by v podstatě znamenal, že jakékoliv jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím“.

Odvolací správní orgán shledal pouze jako vadné hodnocení správního orgánu prvního stupně týkající se „Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 73 km/h, čímž řidič vozidla registrační značky ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h o nejméně 23 km/h.“ V projednávané věci je posuzováno protiprávní jednání provozovatele, nikoliv řidiče. Z tohoto důvodu odvolací správní orgán přistoupil ke změně výroku rozhodnutí, přičemž tuto změnu nelze považovat za změnu v neprospěch obviněné, ale pouze o upřesnění skutečností kladených jí za vinu.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by bylo možné vyhovět návrhu obviněné na zastavení řízení. Odvoláním napadené rozhodnutí bylo podle ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změněno, ve zbytku jej odvolací správní orgán v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství

Obdrží:
Avantro s.r.o., IČ: 04997476
Thámová 137/16
186 00 Praha - Karlín